

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL DIECEZEI DE GHERLA.

CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 200 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învoială

Partea oficială.

Peregrinaj la sf. Mănăstire dela Bicsad

Precum în anii trecuți am avut fericirea, la praznicul sfinților Apostoli Petru și Pavel, Hramul sfintei Mănăstiri a Bicsadului, să ne închinăm Domnului în lăcașul sfințit al acestei Mănăstiri, așa și în acest an dorim să mergem la aceasta sfântă Mănăstire, pentruca acolo să înălțăm rugăciunile noastre către Domnul împreună cu ale piilor credincioși, cari aleargă la acest mare praznic, să cerșească în fața Icoanei Maicei Domnului dela Bicsad, darurile cerești și Binecuvântările Domnului.

La sfântul Praznic vom săvârși cu ajutorul Domnului sf. Liturghie pontificală și vom cuvânta poporului adunat.

Vom fi la sfânta Mănăstire din ziua de 27 Iunie și până la încheierea sărbătoarei începând funcțiunile din seara vigিলiei sărbătorii, când se va săvârși Paraclisul Maicii Domnului și asemenea vom cuvânta poporului; despre ce Onorat Frațile Voastre veți binevoi a încunoștința pe credincioși, îndrumându-i să peregrineze în număr cât mai mare la sfânta Mănăstire.

Gherla, la 15 Iunie 1928.

Nr. 874.

HIROTONIRE.

Clericii diecezani *Adolf Costin* și *Andrei Pinte* au fost hirotoniți în ziua de 2 Iunie a. c. întru ipodiakon și diacon, iar în ziua de 3 Iunie a. c.,

Duminecă sfințelor Rusalii, au fost hirotoniți întru preoți.

Din șed. conz. 9 Iunie 1928.

Nr. 2653, 2654.

Sectele religioase.

Pentru orientare, în următoarele publicăm deciziunea Ministerului Cultelor și Artelor Nr. 24536—1928, cuprinzând normele de funcționare a asociațiilor religioase baptiste și adventiști de ziua a șaptea:

Deciziune.

Noi, Ministrul secretar de stat la Departamentul Cultelor și Artelor, având în vedere dispozițiunile art. 24 al legii pentru regimul general al Cultelor, promulgată cu Inaltul Decret Regal No. 1093 din 12 Aprilie a. c. și publicată în Monitorul Oficial No. 89 din 22 Aprilie a. c. până la promulgarea regulamentului de aplicare a acestei legi.

D E C I D E M

următoarele cu privire la Asociațiile religioase:

Art. 1. — Este cu devăvârșire interzisă orice activitate a următoarelor asociații religioase (secte): 1. Nazarenii. 2. Asociația internațională a Studenților în Biblie (Mileniștii). 3. Adventiștii reformați. 4. Seceratorii. 5. Penticostaliștii. 6. Inochentiștii, întrucât doctrinele lor sunt de natură de a

aduce atingere legilor și instituțiilor statului și prin practicile lor contravin ordinii publice.

Art. 2. — Asociațiunile adventiste de ziua a șaptea și asociațiunile baptiste se vor bucura de toate drepturile și libertățile pe cari constituția le acordă, asociațiunilor în genere. În interesul ordinii publice asociațiunile amintite vor putea funcționa numai în condițiunile următoare:

a) Predicatorii, al căror nume va fi adus la cunoștința Ministerului Cultelor, iar de acesta, prin prefecturile respective, la cunoștința autorităților administrative locale, să fie cetățeni români, cari să se bucure de plenitudinea drepturilor civile și politice și nu au fost condamnați prin sentințe definitive pentru vre-o crimă sau delict.

b) Adunările religioase se vor ține numai în casele de rugăciuni destinate acestui scop și anunțate ca atare organelor administrative locale. Închiderea caselor de rugăciuni din partea autorităților administrative și polițienesti se va putea face numai în urma ordinului direct al Ministerului de Interne, după avizul Ministerului Cultelor.

c) Slujbele religioase, cari prin natura lor trebuiesc săvârșite în afară de casele de rugăciuni, se vor face cu observarea strictă a dispozițiilor legilor și regulamentelor pentru ordinea publică, evitându-se orice acte, cari ar putea aduce vre-o jicnire cultelor recunoscute sau ar constitui demonstrațiuni împotriva lor.

d) Asociațiile religioase amintite sunt datoare a aduce la cunoștința Ministerului Cultelor orice ajutoare materiale primite direct sau indirect, din străinătate. (Art. 9 al Legei pentru regimul general al Cultelor).

e) Este strict interzis asociațiunilor religioase a primi sau înscrie printre membrii lor, persoanele cari au părăsit un cult recunoscut fără îndeplinirea formalităților prevăzute în art. 45 al legii pentru regimul general al Cultelor.

f) Congresul asociațiunilor amintite

se va putea ține numai cu aprobarea Ministerului de Interne dată cu avizul prealabil al Ministerului Cultelor.

g) Asociațiunile baptiste din Transilvania și județele vecine vor funcționa, conform dispozițiilor art. 51 din legea pentru regimul general al Cultelor, în cadrele statutului aprobat cu Decizia No. 1803 din 12 Ianuarie 1928, dată pe baza Jurnalului Consiliului de Miniștri No. 2680 din 21 Noembrie 1927 și publicată în Monitorul Oficial No. 14 din 19 Ianuarie 1928.

Art. 3. — Toate dispozițiunile anterioare contrare acestei Deciziuni sunt și rămân abrogate.

Art. 4. — Domnul Director General al Cultelor Minoritare este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 29 Mai 1928.

Ministru Pentru conformitate
ss. *Al. Lapedatu* *Indescifrabil*

Din șed, conz. 15 Iunie 1928.

Nr. 1042.

CONCURS la post de învățătoare.

În baza aprobării Înaltului Minister al Instrucțiunii No. 25176—1928, prin acestea publicăm concurs la al doilea post de *învățătoare la școala de aplicație de lângă Școala normală diecezană de fete din Gherla*, care post nou sistemizat va fi plătit de către Stat *nunai începând dela 1 Ianuarie 1929*, când va fi trecut în viitorul buget.

Doritoarele de a primi acest post își vor înainta cererea până la data de *15 August 1928*, accludând la cerere următoarele acte:

1. Certificat dela direcția școlii normale cu media notelor examenului de capacitate.

2. Certificat dela Inspectoratul regional cu media notelor obținute la examenul de definitivat.

3. Recomandarea directorului școlii normale, unde a învățat.

4. Certificat dela Inspectoratul regional de notele obținute la inspecțiile organelor de control în timpul funcționării în învățământ.

Din șed. cons. 15 Iunie 1928.

Nr. 270.

Concurs la parohii.

Parohia *Reteag* (D. Reteagului) se curentează cu *terminul de 15 Iulie 1928.*

Din șed. conz. 12 Mai 1928.

No. 276.

Parohia *Șomețul mic* cu filiala *Pegțiș* (D. Olpretului) se curentează, cu *terminul de 15 Iulie 1928.*

Din șed. conz. 19 Mai 1928.

No. 2700.

Parohia *Lechința* din protopopiatul Bistriții se curentează cu termenul de *15 Iulie a. c.*

Din șed. conz. 9 Iunie 1928.

Nr. 2723.

Doritorii de a dobândi vre-unul din aceste beneficii eparhiale, să-și înainteze rugărilor la Ordinariatul episcopal în termenul concursual — pe calea *oficiului protopopesc competent*, — provăzute cu următoarele documente:

1. Absolutorul teologic.
2. Atestat de serviciu dela oficiul protopopesc.

3. Extras autentic din protocolul școlar despre catehizarea elevilor școlari, în anul școlastic 1926-27. la caz, că școala în anul școlastic trecut n'a funcționat atestat oficios că pruncii totuși au fost catehezați

4. Extras autentic din protocolul predicilor de pe un an, care se termină la data când se înaintează rugarea.

La rugările înaintate fără aceste documente, — dintre cari cele de sub 3 și 4 trebuie să fie vizate și autentificate de către oficiul protopopesc, — nu se va reflecta.

Din șed. cons. 19 Mai 1928.

Bibliografie.

În seria I.: Pentru intelectuali, cu nr. 2, a ieșit în Biblioteca din Gherla conferința filosofică-teologică: „*Dumnezeu creatorul lumii*“.

Această conferință prelucrată de Reverendisimul Domn Dr. Victor Bojor canonic o recomandăm călduros în atențiunea Veneratei Preoțimi; în special sunt invitați Venerații Frați, ca să o recomande această broșură intelectualilor din cercul cunoștinței lor, pentru cari, în actuala atmosferă viciată de curentul și spiritul vremii ateist și indiferent, — este scrisă mai cu seamă această lucrare.

Din șed. cons. 19 Mai 1928.

Nr. 2272.

Episcop Dr. Iuliu Hossu.

Partea neoficiala.**Altarul în slujba neamului**

**Participarea Gherlei la serbările centenare dela Beiuș.— Cuvântarea
P. S. Sale Dr. Iuliu Hossu.**

Înțelepciunea eternă a Mântuitorului Isus Hristos a întemeiat adevărul pedagogic pe care și adversarii creștinismului sunt siliți să-l admită, că numai prin puterea de viață a credinței poți să formezi oameni întregi, adevărate caractere. Legea sufletului omenesc, busola de orientare pentru creiarea comorilor de valoare imponderabilă, este ideea Dumnezeirei stăpână pe sancțiuni, fără de cări orice etică devine, după cum spune și *Hartmann*, o goală iluzie.

Cele două puteri motrice ale voinței în opera de educație, l'idée-lumière și l'idée-force sunt glasul-lui Dumnezeu sfântul. Nu se poate imagina o adevărată educație, dacă lipsește credința. Lucru bănuț cu simțul de drept natural de un *Cicero*; „Lex vera atque princeps, apta ad inbendum et ad vetandum, ratio est recta summi Iovis“.

Fortăreața, inexpugnabilă altfel, a supranaturalului este atacată cu asalt de nestârșita bandă a voltairienilor ateii și în acest punct vedem zilnic, cum își dau mâna concepțiile cele mai contradictorii, cum se împacă în oftat de sadic deliciu Irod cu Pilat.

Ideea creștină, deasupra crâmpeliilor disparate de cultură intelectuală, a constituit întotdeauna cheagul de unitate, sinteza animatoare în frământarea istorică a omenirii, până azi.

Pentru noi Români altarul creștin a fost cu adevărat farul de orientare în zbuciumul istoriei noastre. Ce fericire pentru Neamul nostru!

În zilele din urmă, tocmai în momentul când se statorește prin lege dreptul religiei în școală, vine jubileul centenar al liceului confesional unit „Samuil Vulcan“ din Beiuș, să confirme extrema importanță a Bisericii noastre în opera grandioasă de educație națională. Biserica, oțelită în războaie crunte dealungul veacurilor de tribulație și oprinare străină, este chemată să poarte mândru și triumfător făclia nestinsă a culturii naționale.

Pentru cei ce poartă răspunderea îndrumării învățământului nostru public, liceul marelui arhieru unit Samuil Vulcan cu grandioasele serbări centenare dela 29—31 Maiu și 1 Iunie c., a fost un puternic memento, pentru a se convinge ce roade a

dat și încă va mai da altarul creștin încălzit din sacrul foc al Romei în beneficiul Neamului Românesc.

Puncte de program

Contribuțiile profesorilor, expozițiile, prestațiile elevilor în domeniul muzicii și gimnasticii, frumoasa și feerica iluminatie cu aplicare de transparente la liceul „Samuil Vulcan“ și la internatul „Pavelian“, liturghia cu rezponzii date de corul distinsului profesor Hubic, concertul condus de talentatul profesor Bușița, defilarea foștilor elevi ai liceului sărbătorit, conductul etnografic, banchetul dela 31 Mai corent cu participarea dlui general Berthelot, primirea somităților cu solemnități ce ieșeau din comun, și alte detalii de priceput aranjament au constituit puncte vrednice de toată admirația în programul emoționantelor serbări.

Oaspeții

Nu s'ar putea da la acest loc elelncul tuturor participanților la entuziasta manifestare culturală beiușană, și aceasta din motivul numărului lor extrem de mare.

Menționăm aci pe următorii: I. P. S. S. L. L. Episcopii *Dr. Iuliu Hossu* al Gherlei, *Dr. Alexandru Nicolescu* al Lugojului, *Roman Ciorogariu* dela Oradea; d. ministru *Alexandru Lapedatu* al Cultelor și *Dr. Constantin Angelescu*, ministrul Instrucțiunii; d. General *Moșoiu Traian*, General *Berthelot*, Păr. canonic *Macavei*, ca prezidentul Mitropoliei din Blaj, Păr. *Ciuhandu* dela Arad și alte multe persoane ilustre

Sosirea arhierilor uniți

Preasfințitii *Dr. Iuliu Hossu*, episcop al Gherlei și *Dr. Alexandru Nicolescu* al Lugojului, însoțiți de secretarii Prof. Dr. Malai și On. Băcău, solesc dela Oradea cu automobilul, în ziua de 30 Mai c. pe înserate. Sunt primiți între urale, trecând printre cordoanele formate de cercetași și de publicul numărös până la reședința episcopală, unde sunt întâmpinați de I. P. S. Sa Episcopul Dr. Valeriu T. Frențiu, încunjurat de Ilustrisimii D. Dr. Iacob Radu, prepozit.

Dr. Gh. Miculaș, vicar și întreg Veneratul Capitul de Oradea, de Corpul profesoral din Beiuș și cei mai vechi absolvenți ai liceului de acolo. Directorul liceului, d. Camil Selagianu, la intrarea în palatul episcopal de reședință, adresează calde cuvinte de bun sosît. Răspunde în cuvinte ponderate și emoționante P. S. Sa Dr. Iuliu Hossu. Urmează ecouri de goarne în semn de onor.

Ședința festivă

La 31 Mai c. în curtea liceului dela o tribună artistic întocmită, pela orele 11, după sf. liturghie și recepția dela reședință, se deschide prin Excelența Sa Dr. Valeriu Tr. Frențiu ședința festivă, în fața unui public imens, compus din elevi de liceu, actuali și bătrâni, din autorități de toate categoriile până sus la suprema foruri de conducere în sara ierarhică eclesiastică și de stat. Distinsul prelat pune ca idee de bază adevărul, că toate trebuiesc începute cu Dumnezeu, care ne a dat și România întregită. Al doilea orator este directorul liceului, Camil Selagianu care vorbește cu accente de emoție până la lacrimi. Profesorul Dr. Constantin Pavel, face istoricul liceului, documentat și cu avânt, cum îi este obiceiul și cum se manifestă și în noua sa lucrare: „Școalele din Beiuș, 1828-1928“

Domnul ministru Dr. Anghelescu al. Instrucțiunii cu profundă pietate se declară participant la serbările culturii înțreținute prin opera reperitoare a Bisericii.

Episcopul ortodox Ciorogariu aduce primos de recunoștința fondatorilor uniți ai focarului de cultură Beiușan, cinstește memoria marelui Samuil Vulcan, care a dat mână de ajutor și pentru românizarea ortodoxiei arădane coplesite de Sârbi. Vrea armonie între arhierii celor doue biserici naționale și declară că legătura ce reunește este cultul patriei.

Episcopul Gherlei, P. S. Sa Dr. Iuliu Hossu, urmează la cuvânt. Vorbind liber, cu elan oratoric și gesturi largi îmbracă în forme metalice idei de sinteză simbolică pentru centenarele serbări. Spune în rezumat următoarele:

Sărbătorim praznicul biruinței cuvântului și a dreptății lui Dumnezeu, care ne-a călăuzit dealungul veacurilor, în toial luptelor și al biruințelor noastre, culminate în idealul național: unirea tuturor Romnilor. Acest triumf final îl sărbătorim. Comemorarea de astăzi este prăznuirea biruinței, a luptei care a străbătut 100 de ani cărarea spinoasă ce-a fost dat acestui neam să o cunoască până la realizarea idealului

național. Este biruința cuvântului și a dreptății lui Dumnezeu. De rostul acestui cuvânt și a acestei dreptăți stă legată soarta neamului. Surtucarul și întreg poporul nostru de iobagi și cărturari modești au crezut în puterea acestei dreptăți divine, care n'a întârziat să biruie. Priviți cărarea de 200 de ani parcursă de școlile Blajului în mijlocul poporului iobag și vedeți dacă nu este acolo degetul lui Dumnezeu! Priviți drumul iobagilor dela 1828 și dela 1848 și vedeți dacă preoții cu crucile ridicate nu se aflau în fruntea lor! Eram iobagi și totuși, din darul lui Dumnezeu se produse în 1828 mărețul act comemorat astăzi.

Străbătuți de cuvântul lui Dumnezeu, bărbați luminați ne-au călăuzit în trecut pașii. Iar când istoria va judeca prima etapă a dreptății poporului nostru, prăznuirea ei se va învedera și mai mult ca o prăznuire a cuvântului lui Dumnezeu. Numai credința poate îndruma școala spre adevărata-i menire. Și dacă din credință și eforturile iobagilor s'au ridicat atâtea mărețe instituții, datori suntem să continuăm a merge pe drumul credinței.

Și nici o prăznuire să nu ne lase săraci în hotărâri. Să nu despărțim pașii școlii de ai bisericii, să luminăm cărarea poporului, să-i lărgim orizonturile de viață și să cultivăm științela, deslegătoare de adevăruri, reflecții ale supremei inteligențe alui Dumnezeu. Trebuie să luăm decizia de a țese rostul școlii în aceeaș imbinare cu cel al bisericii, după exemplele trecutului. Dacă din credință și eforturile iobagilor s'au ridicat atâtea mărețe instituții, apoi datori suntem noi să realizăm ceea ce vremurile și chemarea ne cere.

Să se știe, că sub cerul libertății senine ușor putem să uităm de obligamentele naționale ce ni-se impun. Cu adevărat primejdiile libertății nu sunt mai mici, decât ale iobăgiei.

Și spre mândria și norocul nostru, departamentul culturii noastre naționale îl deține azi un personagiu despre care ministrul Cultelor și Instrucțiunii Publice din Budapesta, contele Kuno Klebelsberg

a declarat mai dăunăzi, că este un eminent bărbat de stat ale cărui reforme culturale trebuiesc imitate. Acesta este dl. Dr. Anghelescu, ministrul Instrucțiunii, care prin talentul său de organizator al școlii noastre naționale, a făcut să fim considerați model pentru alte neamuri. De fapt soarta popoarelor azi nu este cazul să se decidă pe câmpul ucigaș al armelor de metal, ci pe câmpul de luptă al științei. Inșă un adevărat progres științific nu se poate închipui și realiza decât dând în învățământ locul de onoare studiului religiunii. Iată ce a înțeles și apreciat perfect de bine dl. ministru al culturii naționale.

Ne bucură faptul, că putem vedea în mijlocul nostru pe d. ministru Anghelescu, precum este și firesc. Și sunt incredințat, că dl. ministru va plini, ceea ce Biserica ortodoxă și cea unită și toate cultele din Țară cer — precum întreaga suflare a acestei Țări într'un glas cere — că învătă mântul secundar să se dea locul de onoare studiului Religiunii și în noua Programă analitică, ce chiar acum este sub lucrare, să se asigure de fiecare clasă celea 2 ore de Religie pe săptămână (Aplauze frenetice prelungite, cu strigăte: „Aceasta o vrem“. Vocea Păr. Coriolan Manu se ridică peste vacarmul uralelor: „Așa să fie!“

Ne bucurăm, că factorii conducători cu răspundere pentru neam au știut să susțină cu tărie adevărul, căci precum în trecutul nostru, așa și pe viitor Dumnezeu și credința este pavăza și garanția neștrămutată a dreptății și biruinței noastre naționale. Iubileul de 100 de ani al liceului confesional din Beiuș, unde învățătura de carte s'a făcut în armonie cu religiunea, este un viu document și o confirmare a dreptului ce se cade credinței în școală.

Binecuvinteze Dumnezeu cu darul său pe aceia cari în trecut ne-au îndrumat pe calea adevăratei biruințe, a cultivei, precum și pe aceia cari azi ușurează această biruință.

*

Magistralele cuvinte au vut darul să zguduie sufletele apăsate, să invioreze inimile auditorului și să smulgă aplauze frenetice ce nu mai voiau să înceteze atât în decursul cuvântării, cât și la terminarea aceleia.

Preasfințitul Dr. Alexandru Nicolescu al Lugojului, aduce omagiul recunoștinții școlilor beiușene, cari au creiat pleiade întregi de intelectuali în serviciul culturii și libertății naționale. (Vii aplauze).

Canonicul Dr. V. Macavei aduce salutul Blajului, care a transpus făclia de cultură de pe Târnave în Biharia, crescând bărbați providențiali cari depun zel „pro excolenda iuventute valachica“, aci pe malurile Crișului Negru.

Părintele Ciuhandu vorbește ca delegat ai episcopiei ortodoxe dela Arad, accentuând extrema importanță a școlilor unite dela Beiuș în trecutul neamului, și chiar al ortodoxiei, care numără cca 449 de proști crescuți la lumina revărsată de aceste școli. Le dorește: „Vivant, crescant, florent!“.

Domnul general Moșoi constată într'un resumat discurs, că gloria fronturilor de război are o strânsă legătură cu educația în școli. Spune, că pentru cei căzuți în lupte datorăm cinste, iar pentru cei vii vrem îndemn spre realizări din pilda celor dispăruți cărora li-se poate aplica adagiul „non omnis moriar“.

Dl director Selagianu din incredințarea I. P. S. Sale episcop Frențiu declară pe dl general Berthelot membru de onoare al liceului „Samuil Vulcan“.

Dl Dr. Aurel Lazar vorbește reliefând importanța celor doi factori cultura și credința.

Dl Vasile Bichigean directorul al liceului George Coșbuc din Năsăud aduce salutul aceluși liceu, citând din oda liceului.

„Salteze Blajul mica noastră Romă,

Brașovul antic cu tine Beiușe,

Că pot întinde mâna de frăție soțului june“.

Se da cuvânt profesorului Dr. Titus Malai, dela Academia de Teologie din Gherla. Dăm aci discursul reconstituit.

„Din negura trecutului îndepărtat peste veacurile bătrâne, se desprinde în fașie de lumină șirul fără de sfârșit al armatelor viteze. Aci la frontiera ce răsărit a civilizației apusene stă de veghe un neam de eroi, urmași ai Romei eterne, purtători ai drapelului latinității.

Și nu degeaba a pus suverana Providință pe acești soldați de oțel tocmai aci. Pe aci avea să treacă în galop de sălbatică nebulie potopul hoardelor barbare, ca să strivească to'ul în cale. Nu iepuri fricoși puteau să garanteze triumful geniului latin la granița carpatină. Legionarii lui Traian, crescuți în crunte bătălii, Românii de azi aveau să apere cel mai expus front al bătrânei Europe, cel dela gurile Dunării.

Noi ca neam în fața lui Dumnezeu Sfântul am dat probe eminente de bărbăție neînfrântă. Cu o mână pe coarnele plugului, cu alta pe sabie am înfrânt și înecat

în sânge gloatele de barbari desmățați. Sub grele lovituri și sub cnută de împilare până la lanțurile ruginite și roți dințate am stat neclintit la postul de onoare. În fața uzurpatorilor de ieri rassa noastră românească a trebuit să susțină crunte examene de armă și de scripă intelectuală.

Oricât ar fi vo't potentanții asupririlor noastre să împiedece pe Români de a face carte și de a-i ține în lanțuri păgâne de jobăgie, năvalnic cruce genul inerent rasei noastre și caută concretizări în viața publică. Din șirurile noastre se recrutează dealungul veacurilor pleiade întregi de cărturari și oameni de conducere, pe vremea dominației străine.

Probleme de fapte în arme săvârșite de grănicerii dela Năsăud, în originalele lor costume militare negre, pe câmpiile Europei, până în a pune la respect și pe viteazul Napoleon în Italia, sunt cunoscute de toată lumea.

Românul între orice împrejurări s'a dovedit urmaș demn și nobil al falnicilor Romani, a făcut dovada deplină că este născut soldat.

Paralel cu virtutea militară, din solul fertil al românismului ardelean a țîșnit seria nesfârșită de talente, cari trebuiau să suplinească absența intelectuală a oprimatorilor maghiari de pe vremuri. Iată un singur caz. În fosta Ungarie din 9 direcții regionale P. T. T., 5 erau conduse de directori regionali români*), pentru că restul de 4 să fie încredințate conducerii germanilor**).

Și e bine să se știe, că noi Români suntem conștii de aptitudinile noastre etnice. Poate vecinii de peste Tisa în megalomania lor morbidă să încerce vr'un răs, precum o mie de ani au încercat un sistem de asuprire lașă, dar le vom ști răspunde:

Voi lași dătători de porunci

Mai râdeți nevolnică turmă,

Mai râdeți, că-i răsul din urmă!

Să se știe că frontul de vest al țării este plămădit din piepturi de oțel, și pământul dinspre Tisa este pecetluit cu sânge cald și roșu de român. Gândurile revanșarde și revizioniste vor rămâne idei bizare, se vor prăbuși în propria lor rușine ca visuri mojice ale unor netrebnici, obicinuiți prin o injurie a istoriei să comande altora, ei singuri incapabili de vreo prestație reală.

Focul sacru al conștiinței noastre naționale a fost întreținut de apostolii crucii, preoțimea românească, gata oricând de sacrificiu pentru idealul național.

*) Opriș Petru la Pécs, Șipoș Adrian la Sopron, Cosmuța Cornel la Sarajevo, Siket-Surdu Traian la Oradea, Cimponeriu Desideriu la Budapesta.

**) Deryei, Dach, Henyei și Hager, sub un director general tot german Folert.

Când prea erau crunte loviturile și nu ne-a rămas decât doar doina pe care o imploram: „Invață-ne să plângem, că — atât ne-a mai rămas“, — prin sfânta Unire cu Roma am ajuns să fim alinați de Mama noastră, care ne-a împrumutat fiorii renașterii latin transpus de pe malurile Tibrului și din misterul columnei lui Traian, tocmai la Blajul de pe Târnavă, mica noastră Romă.

După celebrul an 1754, când începe să ardă curajos focul culturii românești în școlile Blajului, încetul cu încetul se aprind asemuitoare focuri de veghe, — ca focurile ciobanilor în vârf de munte împotriva dihanților întunericului —, la Năsăud, Orlat, Caransebeș, etc., prin anii 1770 — 1790, în școlile normale pe teritoriul de graniță românesc bănățean, al regimentului I. dela Orlat și al regim. II. românesc dela Năsăud. Nu este o întâmplare că „Rediviva Virtus Romana“ de pe Valea Rodnei în granița Năsăudeană, este cântată în metru de odei „Integer vitae“ alui Horațiu, de teologul blăjan Ioan Lazar, adăpat la izvorul dogmei Romane.

Biserica română unită s'a înfrățit cu virtutea militară străbună, altarul învioret din focul sacru al Romei papale s'a îmbrățîșat cu arma eroică, și a luat cu asalt pământul ce-aveam de cucerit în Dacia veche.

Când azi Beiușul tovarăș de arme și martiriu național își serbează centenarul liceului său confesional unit, aduc prinosul de calde omagii al școlilor confesionale din Gherla, între cari se numără și liceul confesional grăniceresc dela Năsăud, aflător pentru moment în legătură contractuală cu statul.

Păstrează, apără dârș și pe mai departe, tu Beiușe falnic, alături de mândrii tăi camarazi de luptă Blaj, Brașov și Năsăud, steagul zdrențuit de gloanțe și muiat de atâtea ori cu sânge de mucenicie pentru neam! Pentru-ca să se știe că mândria noastră a bisericii române unite cu Roma este lupta și sacrificiul.

Vrem știință pătrunsă de idealul virtuților creștinești. Acestea singure sunt în măsura să dea liniile unitare de arcuire a boltei grandioase, sub care se tălăzuesc și înviorează imensele energii naționale, și se creiază fericirea noastră ca neam, după inscripția pusă la 1784 pe Institutul Militar din Năsăud: „Litterae et virtus vestra felicitas“.

Astfel pregătiți sufletește, dacă ni-s'ar cere vreodată pentru neam sacrificiul vieții suntem gata să sfidăm moartea, nu ca lașii, dar ca leii, și: „Nu-i tot una leu să mori ori căine nălăntuit“.

Studentul Terente Nanu ca fost elev

oferă liceului un steag albastru cu inscripția „Tinerimea intelectuală din Vașcău” și declamează oda;

BEIUȘUL

Dedicație cu ocazia Centenarului

I.

O, tu Beiuș, Focarul Educației
Isvorul de cultură ce-l caută un popor,
Puteri să-ți stea în vine și ziduri solitare
Să-ți țină bătrânețea, când anii te'n povor.

II

Tu ce-ai vegheat doar mândru, cu fruntea ridicată
Ca sentinelă bravă în vestul țării mume
Și-ai făurit în taină un vis de desrobire
Azi vezi zăpăcii vrednici clădirilor tribune

III

Azi porți mărțiș și falnic cununa centenară
Pe fruntea ta mărează brăzdată de amar
Și plângi de bucurie când vezi, că se adună
O lume să-și sărute locașul legendar.

IV

Cununa ta mărează mai mândră ni se pare
Când praful unui secol petala-i o îngână
Căci floarea veștezește și moare doar cu anul
Dar amintirea-ți veche rămâne-va tribuna.

V.

În ziua cununiei, la nunta ta de aur
Când țara adunată, vedea-va al tău chin
Preoții din altare în cîrstea seculară
Te vor 'nălța în ruga până'n neant divin.

VI

Tu ce-ai zidit din lacrimi locaș pentru cultură
Și-ai suferit în taină prigoană de păgân
Slăvit să fie în vea uri, mărre, cinste ție
C-ai ridicat din umbră poporul nost român.

VII.

Te vor cânta de azi veacuri copiii noștri de mâine
Pe a căror moși din grele mersu tu ia-i nutrit
Asterne-vor pe frunte-ți, coroanele de laur
Purta-vor al tău nume în aur zugrăvit.

Ședința festivă s'a încheiat prin cuvântul de mulțumită adresat întregii asistențe, din partea directorului liceului.

Întreaga presă prin reprezentanții săi la Beiuș a ținut să pună în lumină obiectivă desfășurarea ședinței festive. Singur reprezentantul „Unirei” din Blaj, solus peregrinus în Ierusalim, se vede că a lipsit dela această serbare a bisericii unite, căci astfel nu se poate explica în ce fel de cadre vrea să pună cuvântarea P. S. S. episcopului Gherlei, când o caracterizează atât de simplist: „prin cuvinte măgulitoare adresate ministerului, care a înțeles să dea im-

portanță convenită învățământului religios în școala secundară, și-a atras felicitările dlui Anghelescu”. Este paradoxal și caracteristic; și nu înțelegem, cum „Unirea” încasează regulat taxele de abonamente din casieriiile celor peste 500 de parohii unite din vasta eparhie a Gherlei, pentruca să tragă vâlul mutismului desăvârșit peste tot ce se face și se spune la noi ori din partea alor noștri. Ne sunt proaspete în memorie aceste gesturi când cu faimoasa ordonanță Goldiș din 926, ori când cu inițiativa în stil mare a Gherlei împotriva proiectului de noul regim al Cultelor. Dar că face „Unirea” uz de politica silențiului, este o manieră de ieftin import și suspect împrumut propriu eliceilor redacționale periculate. Revoltator însă este, când denaturează adevărul pe socoteala celorce o hrănesc din banul propriu. Și desigur nu am vrea, ca pe bunii noștri să se facă o gazetărie de balivernă și fleicuri, potrivit unei inspirații a proiectului modern Eugen Constant:

„Printe crăpături de gânduri cioclii vii
cu dricuri...

Noi pe umeri ducem leșul scumpelor
nemicuri”.

Pentru dl ministru Anghelescu, o știm prea bine, s'au scos cuvinte de laudă încă înainte de jubileul centenar al liceului din Beiuș. În „Curentul” delă 25 Mai c. dl Nichifor Crainic scrie despre „religia în școală”, precum zice dea „pur și simplu ca să scriu un cuvânt de laudă pe care ministrul Instrucțiunii îl merită cu prisos. M-a plăcut atitudinea sa în aprinsa discuție. Îl aplăudăm fără rezervă”.

Dar și „Unirea” în editorialul „Ofensiva culturală semnat de A. C. Albinus (Nr. 22 1928) scrie: „Este interesantă coincidența, ca atunci când vecinii de peste Tisa și Nistru pregătesc noui înarmări ministerul instrucțiunii din București desăvârșește a doua etapă a ofensivei culturale”. De ce, aceste accente de laudă pentru dl Dr. Anghelescu?! De unde atâta inconștientă?!
Dar să continuăm.

Defilarea

După ședința festivă în fața liceului în marș de fanfară se începe defilarea foștilor elevi ai liceului. Este emoționant să vezi veterani ca părintele Podina bacalaureat din 1872, ori farmacistul Borgovan din Brașov care în 1889 rupse de drapelul unguresc de pe liceu, alături de micuții cercetași actuali elevi ai aceluiaș liceu. Foștii elevi ating cifra de aproximativ 1.500. După elevi urmează și un conduct etnografic.

Banchetul

După defilare oaspeții pleacă în grădina liceului de fete, unde se servesc aperitive.

Pe urmă se adună cei invitați în sala mare a liceului de fete și se începe banchetul, aranjat cu mult gust și sumptuos fast.

Seria toasturilor o deschide I. P. S. Sa episcopul *Frențiu*, vorbind pentru M. Sa Regele.

Urmează imediat P. S. S. episcopul *Hossu* vorbind pentru guvern. Face aluzie la o cuvântare recentă transmisă prin radio dela Budapesta, a ministrului Dr. Vass, care la monumentul eroului necunoscut pomeneste cuvintele proorocului Ieremia în captivitatea Babilonului. „Robii domnesc peste noi”. Spune P. S. S. că probabil acel erou necunoscut al Ungurilor să fie vreun român bihorean. Înerează provocarea debutată de un ministru de peste Tisa. Îi pune în față nobleța noastră romană, eroismul și forța vitală a neamului. Pecând de peste Tisa și de peste Nistru suntem amenințați cu ofensive răsboinice cu arme ucigăse, — noi le răspundem inamicilor prin ofensiva culturală, care prin noua Lege a învățământului secundar, înfăptuită de dl ministru Anghelescu, și-a ajuns a doua etapă. Ofensiva, înarmată îi vom opune pe cea culturală, care animează pe conducătorii popoului nostru. (Cuvintele pline de emoție stărnesc ropot de aplauze).

Dl ministru *Lapedatu*, toastează pentru cei 4 episcopi P. S. L. L. Ciorogariu, *Frențiu*, *Hossu* și *Nicolescu* făcând declarații, cari construiesc adevărat document istoric pentru aprecierea imensei valori naționale a unirei cu Roma. Iată ce spune: „Azi mai mult ajutam dezvoltarea”.

Azi mai mult ca oricând mă gândesc la adevărul cuvintelor cuprinse într'un raport al meu către Academie prezentat acum 25 ani pe când *Dimitrie Srtuza* era încă în viață raport în care, relatând părți ale luptei tragice a neamului românesc arătam cum unirea cu Roma s'a făcut din interese naționale și culturale românești.

Intr'adevăr dacă unirea cu Roma s'a înfăptuit pentru scopuri politice ce nu mai puțin adevărat este că ea a fost întrebuintă pentru promovarea celor mai iminente interese naționale; întărirea noastră culturală.

Iar printre bunurile culturale, pe care unirea le-a adus, figurează trezirea conștiinței naționale, care a dus la realizarea idealului neamului nostru.

Acum 25 ani, când făceam afirmațiunea arătată, eram tânăr, așa încât cuvintele mele puteau fi considerate prea avântate. De atunci a trecut însă un sfert de veac, timp în care cercetările mele istorice mi-au confir-

mat că nu spuneam decât cel mai incontestat adevăr. Și astfel constatând că nu m'am înșelat pot face astăzi aceleași afirmațiuni.

Căci dacă trăim în plină tradiție culturală dacă se pot serba centenare de acestea culturale la Blaj, Beiuș, București și Iași, se datorește urmărilor de care unirea cu Roma le-a avut pentru viața noastră culturală. În aceste urmări s'au împărțășit zecile de mii de pregătitori ai luptei mari pentru desrobire.

Acum o sută de ani când se puneau temeiul acestor școli se creiau condițiile prielnice nașterii noilor îndrumători ai neamului cari au fost piatra urghiulară a marelui edificiu național.

Dar, binefacerile unirei cu Roma nu au fost numai de ordin cultural căci chiar și întreaga noastră organizare politică până la 1848 se datorește deasemeni rezultatelor unirii.

Astăzi nu mai este riscat a afirma că biserica unită cu Roma a stat totdeauna și sub toate raporturile în serviciul neamului românesc. În cea mai deplină solidaritate, cele două biserici naționale și-au dat prețioasa lor contribuție pentru ducerea înainte a destinului neamului. La 1812 preparandia ortodoxă din Arad și mai apoi și episcopia de acolo s'au înființat cu sprijinul lui *Samuil Vulcan* și *Moise Nicoară* dela Orădea. Iată un amănunt care demonstrează în ce solidaritate se aflau conducătorii bisericii și eu ca istoric și ministru al cultelor sunt dator să o afirm.

Dacă azi la aceste serbări, de către toți oratorii a fost recunoscut rolul bisericii unite, mă simt dator a-l afirma odată mai mult. Constat că dela nașterea sa începe biserica unită cu Roma a stat neclintită la altarul revendicării câștigate, de-a servi întreg neamul.

Ca învățământ pentru viitor rămâne că ambele, biserici românești trebuie să concureze în aceeași solidaritate și trebuie să îndeplinească același rol. Oamenii cu răspundere să lucreze în acest senz, conducătorii celor două biserici să se inspire din frumoasa tradiție a trecutului.

Fericit pritej pentru accentuarea acestei solidarități, ierarhul ortodox cu o muncă de 50 ani inspirată de tradiția trecutului stă acum la aceeași masă sărbătorească cu trei ierarhi tineri, reprezentanți ai bisericii unite.

Aducând omagiile noastre tuturor, mari și mici, cari au ajutat cu ceva pe *Samuil Vulcan* sau *Mihai Pavel* la creierea dezvoltarea și păstrarea patrimoniului cultural al școlilor beiușene, promitem că-l vom prețui întotdeauna cum trebuie căutând să-i ajutam dezvoltarea. (Aplause).

P. S. Sa episcopul *Nicolescu* al Lugojului vorbește frumos și închină pentru viteazul general *Berthelot*. Arată simpatia sinceră și permanentă a Franței pentru națiunea românească, începând de la Napoleon al III. Aduce elogii marelui politician *Briand*. Preamărește armata franceză care a dat ajutor, prin gral *Berthelot*, oștirea noastră „frânte dar nu bătute”. (Aplauze nesfârșite pentru Franța).

Generalul *Berthelot* vorbește franțuzește (cu interpret în românește). Se simte deosebit de fericit pe pământul României întregite. Nația românească este pământul bun în care se aruncă sămânța potrivit parabolei lui Isus, pentru a produce roade însuțite. Războiul ofițerilor și victoria militară trebuie să fie urmate de războiul profesorilor și victoria culturală. Dorește progres României. Iubește neamul românesc, pentru că este de aceeași rasă cu Francezii. Are nădejdi sigure, că România va deveni una dintre puterile mari ale lumii. (Aplauze frenetice, cu intermitențe, Marslieza).

P. S. Sa episcopul *Ciorogariu* toastează pentru poporul român. În generalul *Berthelot* vede un nou coleg de dascălie, fiind d-sa proclamat membru de onoare al liceului *Samuil Vulcan*. Până la 1918 a fost Testamentul Vechiu cu jandarmi, de la acea dată a urmat T. N. al libertăților naționale.

Generalul *Moșoi* spune, că armata bazează pe opera românească trudnică a școalelor. Crede în puterea de viață a neamului, care poate merge oricând nu până

la Tisa, dar până la Dunăre.

Directorul *Selagianu* vorbește pentru a preamări Apusul luminat și pe marii aliați.

Di. Ministrul *Anghelescu* aduce elogii corpului didactic și distribue decorații dlor *Selagianu* și prof. *Bușița*.

Canonicul *Dr. Coltor* vorbește în numele Exc. Sale Mitropolitului Blajului. Preamărește romanitatea creștină Accentuiază consemnul străbun: „Agere et pati fortiter romanum est”.

Protopopul unit al Orăzii *Gh. Maior* toastează aducând prinosul de recunoștință al foștilor elevi liceani.

Inchiderea serbărilor

După masă vizitează expozițiile organizate cu mult gust din prilejul centenarului.

Seara se dă un frumos concert, cu priceputul concurs al maeștrilor *Hubic* și *Bușița*, după care urmează balul.

Ministrul pleacă încă în seara zilei de 31 Mai c. P. S. L. L. episcopii pleacă Vineri dimineața cu automobilele, între frumoase solemnități de adio.

Mulți participă și la excursiunea proiectată pe ziua de Vineri, 1 Iunie c.

Marii vizionari ai biruinței noastre naționale, cari au zidit în Dacia veche minunea altarelor științei înviorate prin sfânta putere a crucii creștine, ne-au dat azi prilejul să tresărim de bucurie alături de ei, în conștiința virtuților noastre etnice.

Time.

Constatări

— și îndemnuri pentru luna Iunie. —

Inima lui Isus începe a fi cunoscută din ce în ce mai mult. Cultul Ei prinde rădăcini tot mai adânci în sufletul preoților și credincioșilor. Îndemnuri vii smulse din inimi preoțești încep să apară prin organele noastre bisericești.

E luna Iunie. În zilele acestei luni, Biserica lui Hristos venerază într'un mod deosebit Inima lui Isus. În toate bisericile catolice de pe întreg rotogolul pământului, se ridică rugăciuni pline de iubire și încredere către Inima bună, blândă și smerită.

Nu mai încapă îndoială că e dorința lui Isus ca să I-se cinstească Inima. A spus-o El, o voiește Biserica Catolică! Autoritățile noastre bisericești încă nu numai că nu i-se

opun, ci doresc din tot sufletul ca credincioșii să-și apropie cu încredere inimile lor de Inima lui Isus. Dovadă: broșurile despre prea sf. Inimă apărute la Oradea și Gherla cu aprobarea Ordinariatelor, meditațiile lui *Vercruyse* — cele despre Inima lui Isus — traduse de Preasfințitul Lugojului, Dogmatica înalt P. S. P. de la Blaj, articolele din „Vestitorul” și „Cuvântul Adevărului” etc.

Acum depinde numai de preoți dacă ei își vor lua aceasta sarcină — cam grea de altfel, — ca să facă cunoscută credincioșilor Inima, — simbolul iubirii lui Isus? Zic, sarcina grea, căci cultul Inimei lui Isus, este în cea mai strânsă legătură cu cultul

sî Euharistii. Și pentruca să instruezi credincioșii, așa ca ei să cunoască bine pe Isus din psf. Sacrament, îți trebuie o muncă serioasă, dar totodată nu imposibilă — precum se crede! Inceputul este mai greu! Așa cum s'a introdus în unele parohii (Vașod, Călinești, Unimăt, etc. spre ex.) se va putea introduce și în altele. Detalii despre inima lui Isus se află în Lumina Creștinului dela Iași, Cuvântul Adev., d. la Bixad, și în alte cărți. Iar felul cum aceasta pietate se împacă cu ritul nostru, se poate vedea în articolul Păr. Augustin Pop: *La Răspântie...* (Cuv. Adev. nr. 3 a. c.).

Folosul practic al cultului Inimei lui Isus este de cel mai mare preț. Nu aș putea să-i înșir efectele într'un loc scurt. În chestia aceasta de altfel s'a mai scris la noi. Bune indicații îți dă și articolul P. Gh. Hubic (Vestitorul nr. 9 a. c.). Așa în treacăt amintesc, că infiltrând în sufletele credincioșilor dragostea către Inima lui Isus, îi faci mai tari, mai statornici în credință: unii ca aceștia vor sta pe loc la suflarea vânturilor — nestatornicia valurilor, fiindcă nici într'o altă biserică nu vor afla Inima care împarte nenumărate daruri celor ce cer, care aduce pace în familiile devotate Ei, care-i mângăie în dureri și necazuri și în care toți vor afla „adăpost sigur în ora morții“.

Totuși, Inima lui Isus — peste tot — e ne-cunoscută. Ea stă ascunsă, — îi este greu să se arate, — căci nici preoții Ei n'u vreau s'o cunoască. Aceasta era realitatea până acum la noi. Dar de-acum lucrurile încep să se schimbe. Preoții se însuflețesc. Presa noastră cu încetul desvăluie gânduri ce frământă inimi preoțești. Apostoli a-i Inimei lui Isus răsar pretutindeni, vestind plini de foc; Inima arzătoare a dulcelui Isus. Iată ce scrie un preot venerabil în „Vestitorul“ din 1 Maiu a. c.: „să introducem și să intențificăm mai pe sus de toate latreutic al Inimei lui Isus, acelei Inimi dumnezeiești, carea cu flacări nestinse arde neconținut, ziua, noaptea, pe altarele noastre, chemându-ne pe toți ca la căldura acestui foc cereșc, să ne desghiețăm inimile amorțite“. Și acest preot este de-al nostru, catolic, de ritul grec!

În aceasta lună în care Isus își varsă într'un mod mai abundent grațiile Inimei Sale, să ne ridicăm gândul către El. Să

adorăm — împreună cu Biserica întregă — Inima-i dulce și iubitoare. Să cerem dela El ca mulțimea de daruri ale Inimii Sale dumnezeiești să-o reverse și peste noi și peste fiii Bisericii noastre, întărindu-ne cu focul dragostei divine, iar preoții — în urma atâtor îndemnuri — ce bine ar fi, ca în timpul acestei luni, să vorbească credincioșilor lor, cel puțin o singură dată*) despre Inima preasfântă alui Isus.

T. A. B.

Diverse.

Examele la Academia teologică. La Academia de Teologie diecezană în baza ordinului Prea Veneratului Ordinariat cu Nr. 2353, în 15 Iunie, Miercuri încheierea prelegerilor.

În 16 Iunie Sâmbătă examen din Dreptul bisericesc și Studiul biblic.
 „ 19 „ Marți examen din Teologia pastorală și din Teologie dogmatică.
 „ 21 „ Joi examen din Filozofia, Pedagogie, Tipic și cânt bisericesc.
 „ 22 „ Vineri „TEDEUM“.

La bieniul superior examenele au fost prezidate de P. S. S. Domnul Episcop *Dr. Iuliu Hossu*, iar la bieniul inferior de ilustrisimul D. *Dr. Octavian Domide*.

Examele decurg cu reușită academică.

Exame de capacitate. La școala normală de băieți și de fete timpul examenelor de capacitate. Ele se țin sub prezidenția d-lui C. Sudețeanu delegat Ministerial din Cluj și a Reverendisimului canonic *Dr. V. Bojor* delegat episcopal la școala de fete și *Dr. G. Vidican* la școala de băieți. Examele se desfășoară cu un succes mai mult, ca sigur, din 6 ținând până în 14 Iunie a. c.

Din cronica societății „A. Șincai“. În 3 Iunie a. c. în ziua sf. Rusalii, Societatea de lectură cu permisul P. S. Sale Domnului Episcop acordat cererii preotului din Visa, a dat un program artistico-literar în Bonțida. Cu declamări s'au produs d-nii G. Petrovai și T. Costea, la quartett d-nii O. Cosmuța, E. Radu, V. Breban și Șt. Török. Publicul asistent, deși în mic număr a avut mare mulțumire pentru programul frumos și variat de declamări, coruri, quartete și orchestră, executate sub conducerea priceputului maestru la cor și la jocuri de degete pe strune de vioară; dl Octavian Cosmuța. La finea programului s'a ținut bal bine reușit și animat. Rep.

*) În 15 I. c. este sărbătoarea Inimei lui Isus (la catolicii de rit latin), așa că mai potrivit ar fi să se vorbească în Dumineca ce premerge ori urmează sărbătoarei.

A APĂRUT

**IN ZILELE ACESTEA DE SUB TIPAR IN:
BIBLIOTECA DIN GHERLA
SERIA I: PENTRU INTELECTUALI. Nr. 1.**

APARAREA CREȘTINISMULUI

PRIN

UNIREA BISERICILOR

STUDIU DOGMATIC, CANONIC, ISTORIC, SOCIAL,
DE ACTUALITATE.

DIN LIMBA ITALIANĂ DUPĂ

P. NICOLAE FRANCO

preot italo-grec unit

Cu un Supliment: Po-nir și mișcări de
Unire cu Biserica Romei, din zilele noastre,
mai ales la Români

Prelucrare de Dr. VICTOR BOJOR canonic

PREȚUL 140 LEI (PLUS 11 LEI PORTO
POSTAL SIMPLU, IAR RECOMANDAT
21 LEI.

Cartea are o extenziune de 384 pagini.

Comandele să se faca la

LIBRĂRIA DIECEZANĂ DIN GHERLA.**CROITORIE PREOTEASCĂ****IN GHERLA, Str. REGINA MARIA**

Cu onoare aduc la cunoștința
Onorațiilor Domni Preoți, că luând
parte la un curs special de uni-
forme preoțești, sunt în situația
de a pregăti tot felul de

REVERENZI, ȚIMADE, GRECĂ

și haine „CIVIL CANONIC”, cu
prețuri foarte moderate.

Serviciu prompt,

Roagă binevoitorul sprijin cu stimă:

IOSIF BUNEA

croitor român pentru uniforme preoțești.

Mare atelier pentru construcția de

Iconostase

și

Altare

cu pictură sacră de icoană
artistice.

Keresztesi S. Tășnad (jud. Sălaj).

Proiecte și schițe servim gratuit, la cerere

10-0

IN TIPOGRAFIA DIECEZANĂ

se efectuează tot felul de imprimate, necesare
cancelariilor. Cu plăcere luăm la tipar: Opur,
Broșuri, Bi-anțe și Anunțuri funebre, de în-
grodă și de cununie, Circulare, Invitări, etc.
tot felul de lucrări ce se țin de arta tipografică.

**Comandați
LA LIBRĂRIA ANCA**

— Cluj —

„CĂRAREA FERICIRII”

Carte de rugăciuni de preotul G. MĂNZAT.
Conține 368 pag. cu 26 capitole mari și dife-
rite rugăciuni la orice ocaziune, fiind apro-
bate de P. S. Episcop de Gherla Dr. Iuliu
Hossu Nr. 581-1925.

Legată în carton tare pentru școlari 100 L.

„ „ până înă cu cruce aurită 140 „

„ „ piele lux, pe hârtie velină 80 „

„ „ „ „ șcl. pentru dame 35 „

Nou!**Nou!****„Domnului să ne închinăm”**

Carte de rugăciuni pentru elevi în leg. tare 25 l.

Predici la morți 60 Lei, — Predici p.

postul mare 50 Lei.

Teatre populare 15-30 Lei
școlare 15-40 Lei**Monoloage și dialoge 10-15 Lei.****Album de modele românești (250 motive) 100 L.**

Porto recomandat costă 5-30 Lei.

MARE DEPOZIT DE CLOPOTEde la 25 kg. în sus. Ornate bisericest. Odăjdii
Prapori etc.**Icone frumoase**

tot felul în diferite mărimi

In mărime de 3/43 Lei 70

In mărime de 5/49 Lei 100

In mărime de 47/63 Lei 160

In mărime de 74/55 Lei 230

In mărime de 72/100 Lei 600-850

— Cereți preț curent detaliat — 20-14

Pentru partea neoficială răspunde: Dr. Virgil Bălbănu.